

tingssalen, var i april 2004. Så har der været nogle drøftelser undervejs. Der er ikke sket noget som helst. Derfor synes vi, at det er rimeligt, at vi nu tager de her redskaber frem og får dem debatteret i det offentlige rum og får dem debatteret, hvor tingene rent faktisk skal debatteres, nemlig i Folketingssalen.

De fem punkter, som vi har med i forslaget, synes vi rent faktisk er meget væsentlige punkter i forbindelse med opfyldelse af målsætningen om at få nedbragt pesticidforbruget. Jeg kan bare konstatere, at regeringen tidligere har sagt, at hvis det ikke var tilstrækkeligt, så ville man gerne ind at bruge kvoter og afgifter. Hvis det er det, der er udspillet fra regeringen, hvis det er det, der er udspillet fra Det Konservative Folkeparti, så vil jeg slet ikke feje det fuldstændig af banen og modsætte mig det; så vil jeg meget gerne være med til en debat om det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Det blev så det sidste ord, for den røde lampe lyser. Hr. Christian Wedell-Neergaard for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):
I forslaget nævnes udarbejdelse af pesticidreduktionsplaner, indsendelse af en sprøjtejournal, offentliggørelse af samtlige sprøjtejournaler på internettet, gennemførelse af syn af sprøjteudstyr og intensivering af myndighedernes kontrol. Hvor står kvoter og afgifter? spørger jeg hr. Torben Hansen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):
Jamen de står her ikke, og de er heller ikke med i forslaget. Jeg kan bare konstatere – og jeg vil gerne gentage det nu for tredje gang for hr. Wedell-Neergaard – at regeringen selv på et samråd i august eller september 2005 har åbnet for, at det kunne være en mulighed. Nu bliver det her forslag jo så ikke vedtaget, desværre, det skal jeg beklage dybt, men når 2006-tallene kommer og de så vender den forkerte vej for fjerde gang i træk under den her pesticidplan, og regeringen kommer og siger, at den vil tage sit forslag fra 2005 frem, og det bl.a. indeholder kvoter og afgifter, og regeringen mener, at det er et virkemiddel, så vil vi bestemt ikke afvise det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 138:

Forslag til folketingsbeslutning om reorganisering af det nuværende klagesystem på natur- og miljøområdet.

Af Johs. Poulsen (RV) m.fl.
(Fremsat 30/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):
Det er jo et meget enkelt formuleret beslutningsforslag, kan man sige, hvor man opfordrer regeringen til at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal forberede lovgivning til en omstrukturering af klagesystemet. Vi er selvfølgelig enige i, at klagesystemet skal være hensigtsmæssigt organiseret, og derfor vil regeringen bestemt heller ikke afvise, at det kan være nødvendigt med nogle ændringer af det nuværende klagesystem.

Når vi så alligevel ikke kan støtte beslutningsforslaget, er det, fordi der på nuværende tidspunkt er så mange forandringer i gang, som gør, at en sådan arbejdsgruppe let ville komme til, i hvert fald i de kommende måneder, at sidde og arbejde noget i blinde. F.eks. vil vi jo gerne have overblik over, hvad kommunalreformen f.eks. betyder for hele vores klagesystem. Hvad betyder det, at der er lagt ting, som man før kunne klage til styrelser over, over til klagenævne? Hvad betyder det for sagsbehandlingstiderne? Hvad betyder det for antallet af sager i hvilke nævn? Er der andre forhold, der kan gøre sig gældende? Og som jeg skrev til ordførerne før

jul, synes vi altså, at det er rimeligt, at vi lige bruger 2007 til at få et fornuftigt overblik over bl.a. konsekvenserne som følge af kommunalreformen.

Derudover har jeg også sat et arbejde i gang i Miljøministeriet, som skal se på mulighederne for at integrere VVM-proceduren og miljøgodkendelserne i miljøbeskyttelsesloven, herunder hvilke virksomheder og anlæg der i givet fald skulle omfattes og mulighederne for i den forbindelse at forenkle klagesagsbehandlingen.

Kl. 14.45

Så har vi lige, i øvrigt sammen med bl.a. hr. Johs. Poulsen, der jo altså er forslagsstiller på dette forslag, i forbindelse med den nye lov om miljøgodkendelse af husdyrbrug overflyttet et meget stort antal klagesager fra Naturklagenævnet til Miljøklagenævnet. Det har jeg store forventninger til også vil indvirke positivt på antallet af måneder, det tager at få behandlet en klage. Men igen skal vi jo lige se, hvordan det så rent faktisk virker i praksis. Det har de altså foreløbig haft ca. 4 måneder til at finde ud af.

Så intentionen er sådan set positiv. Det kan godt være, at det er nødvendigt at få kigget på, om klagesystemet er hensigtsmæssigt. Vi har sat forskellige ting i gang; bl.a. har vi jo altså lavet en kæmpe stor kommunalreform, som ændrer nogle af de her ting; og vi har lavet den nye lov om landbruget. Det er faktisk en ganske stor del af porteføljen af klager i det nuværende Naturklagenævnet, som dermed ryger over i Miljøklagenævnet.

Så jeg mener, at det tjener sagen bedst at vente med eventuelle nye initiativer med henblik på ændring af klagesystemet, til vi har fået de nødvendige erfaringer med de forskellige ting. Og som jeg også skrev i et brev til ordførerne i december måned, vil jeg meget gerne på den baggrund i slutningen af i år komme med et bud på, hvad der kan være fornuftigt at gøre. Jeg håber også, at vi i den anledning kunne få lejlighed til at drøfte det her i en bredere kreds af partier.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ministeren. Det er hr. Johs. Poulsen.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Nu får jeg lejlighed til efterfølgende at komme med mere uddybende kommentarer, men jeg kan da godt sige sådan en slags betinget og foreløbig tak for den sådan betingede tilslutning til,

at der muligvis skal ske noget på området på et tidspunkt.

Jeg er naturligvis opmærksom på den korrespondance, vi har haft, og det er jo med den som baggrund, at jeg synes vi ligesom måske ikke er kommet langt nok. Derfor vil jeg spørge, om der ikke også i ministerens optik i hvert fald er nogle områder af klagesystemet, som ikke nødvendigvis behøver hverken at disseskeres teknisk eller juridisk nede i småtingsafdelingen, men som er af mere principiel karakter, og som man måske nok kan have en holdning til også allerede under debatten i dag. Her tænker jeg altså først og fremmest på det forhold, at vi jo i virkeligheden har sammensat systemet i øjeblikket på en sådan måde, at lovgiverne samtidig er dommere. Altså, er det hensigtsmæssigt, og er det i overensstemmelse med den måde, som man også fra ministerens stol ser tingene på i 2007? Er det sådan, vi skal indrette os? Skal lovgiverne stadig væk også være den dømmende magt?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jeg synes, der er flere problemer, som man er nødt til at adressere i forbindelse med det nuværende klagesystem. Det ene er de meget, meget lange sagsbehandlingstider. Det er der ikke nogen der er tjent med. Det synes jeg er det første problem.

Og så er det rigtigt, at der også er spørgsmål af principiel karakter, herunder det, der jo kunne være meget fristende at stille, nemlig: Skal vi ikke bare lægge det hele over i Miljøklagenævnet eller lave ét klagenævnet, som er sammensat på samme måde som Miljøklagenævnet? Og det vil sige, at vi tager lægelementet ud, og så er det sådan ekspertes, der sidder i det. Det synes jeg også ville være ærgerligt, fordi der stadig væk er nogle slags sager f.eks. inden for planområdet, hvor man kan sige, at det ikke drejer sig om fuldstændig objektiv videnskab. Det er ikke sådan, at man behøver at være professor i det ene eller det andet for at kunne foretage et skøn. Der tror jeg, at det er klogt at have lægmandselementet inde.

Jeg kan godt se den principielle problemstilling, hr. Johs. Poulsen rejser om, om der konkret kan sidde et folketingsmedlem i et klagesystem. Jeg har så også den anden principielle holdning, at vi også skal passe på, at vi ikke på forhånd diskvalificerer folkevalgte i kommuner eller i regioner eller herindefra, som om de er de eneste, der i hvert fald ikke har forstand på at være læg-

mænd. Der synes jeg i hvert fald også, at der udestår en ret vigtig principiel drøftelse.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Ministeren mener, at der udestår en mere principiel drøftelse vedrørende en række af de emner, ministeren her nævnte i sit svar. Jeg har jo med velberåd hu ikke givet svar i beslutningsforslaget, men har netop sagt: Lad os så også få nogle, som velforberejdede kan komme med et bud på, hvordan vi kan tackle nogle af de problemstillinger, herunder både nogle af de praktiske med lange sagsbehandlingstider og alt det der, og altså også nogle af de principielle.

Jeg vil da godt afsløre allerede nu, at set med mine øjne er det ikke de folkevalgte, der sådan set er dem, der holdes længst væk fra beslutningsprocesserne i det her land på forhånd. Derfor synes jeg, at det er noget problematisk, hvis man sådan også gør det til en principiel problemstilling, at nu skal man ikke diskvalificere folkevalgte i det dømmende system. Det er altså lidt noget rod, og derfor havde jeg i hvert fald håbet, at vi måske kunne komme et skridt videre i den debat i dag. Og jeg vælger så også at være så positiv, at jeg i hvert fald hører ministerens svar som, at problemstillingen er der, og at vi kommer ikke helt uden om at skulle forholde os til den på et eller andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Det kan jeg da bekræfte, for det ved hr. Johs. Poulsen jo også fra forhandlingerne om husdyrloven, og det har vi jo været fuldstændig enige om.

Men det, der bare er sagen, er, at det nu engang er praktisk – på et tidspunkt, hvor vi lige har startet et fuldstændig nyt system i forbindelse med kommunalreformen her pr. 1. januar 2007 – at vi i forbindelse med noget af det, som i sagens natur fylder rigtig meget i Naturklagenævnet, nemlig hele reguleringen af landbruget, får lidt erfaringer med, om det system virker. Hvordan virker det? Er der positive erfaringer, er der dårlige erfaringer?

Kl. 14 50

Og så kommer jeg med et udspil senere på året, fuldstændig som lovet i december. Det behøvede vi sådan set ikke at have haft folketingsdebatten her for. Jeg har ikke noget imod, at vi har den, men altså, der kommer ikke nyheder frem på den led, for det, vi når frem til her, er jo

sådan set også det, der stod i mit brev til ordførerne i december måned.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til miljøministeren. Vi går i gang med ordførerne, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

Da vores ordfører på området pludselig har fået forfald, vil jeg gerne fremføre følgende:

Med det beslutningsforslag, der er fremsat, opfordrer forslagsstillerne regeringen til at ned-sætte en arbejdsgruppe, der skal se på en omstrukturering af Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Så sent som sidste sommer vedtog Folketinget en række ændringer af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet. Blandt de vigtigste ændringer var, at den politiske repræsentation i Folketinget afspejles i Naturklagenævnet, samtidig med at sagkundskaben blev inddraget på en mere hensigtsmæssig måde.

Jeg kan forstå, at den politiske afspejling af nævnets sammensætning netop er et af forslagsstillerens hovedargumenter for at ville ændre det nuværende klagesystem.

I Venstre finder vi det vigtigt, at almene og samfundsmæssige synspunkter indgår i en samlet vurdering og afvejning af sagerne. Politikere eller personer indstillet af politiske partier må være de bedste repræsentanter for de almene hensyn i sager, hvor der skal udøves et skøn. Langt de fleste sager i Naturklagenævnet afgøres af formanden. Det er altså kun i tilfælde, hvor der er tale om skøn, at de politisk udpegede lægfolk spiller en rolle.

Klagemønsteret vil sandsynligvis blive påvirket af kommunalreformen, men det er fortsat meget tidligt at vurdere, hvordan og i hvilket omfang klagemønsteret vil ændre sig, som følge af at kommunerne har overtaget mange afgørelser på miljøområdet. I Venstre synes vi derfor, at det er meget tidligt at ville ændre på klagesystemets indretning allerede nu, inden vi har et erfaringsgrundlag at bygge på.

I Venstre mener vi i stedet, det er bedre at vente på miljøministerens udspil, der formentlig kommer i slutningen af året, hvilket ministeren har tilkendegivet her fra talerstolen. På det tidspunkt har vi flere erfaringer med det nye klagesystem og kan derfor træffe nye beslutninger på et bedre grundlag. Derfor kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet ser klagesystemet på miljø- og naturområdet som nogle meget væsentlige organer, hvor borgere og organisationer og alle mulige andre har mulighed for at klage. Det er ekstremt væsentligt, at det findes i et retssamfund. Hvad angår det foreliggende forslag, som jo er et relativt blidt forslag om nedsættelse af en arbejdsgruppe, så synes jeg faktisk alligevel, at det er en væsentlig debat, der rejses.

Vi har tidligere haft den sidste år, hvor det blev gjort klart, at eksempelvis Danmarks Naturfredningsforening ikke kan indstille medlemmer til Miljøklagenævnet på linje med landbruget, erhvervsgartnerne og Dansk industri. Der er også fra mange sider rejst kritik af det nuværende system, og der er nogle sammenblandinger, og det må man jo sige er uomtvisteligt korrekt. Der er både adskillige juridiske professorer, der her rejst det, og vi kan også se sammenblandingerne fra et tidligere tidspunkt, hvor Venstre bl.a. har sagt, at det er klagenævnet, der skal påse, at proceduren overholdes, og at den vedtagne politik gennemføres i praksis.

Og det mener jeg selvfølgelig er en fuldstændig misforståelse, for klagenævnets opgave er jo netop at være klagenævn og ikke at føre regeringens politik ud i livet. Det er nu engang ministeren, der sådan set bærer de gyldne kæder til at gøre det. Og nævnet, uanset om det er Miljøklagenævnet eller Naturklagenævnet, er borgernes og offentlige myndigheders klageinstans i sager vedrørende de love, der ligger inden for hver af instansernes område. Der er også en del af de mange hundrede sager, der bliver afgjort – jeg kan ikke huske det, men jeg tror, at der rejses omkring 1.900 sager om året – som er skønssager.

Kl. 14.55

Det, der har været en del af diskussionen indtil nu, har også været, om folkevalgte skulle have plads i eksempelvis Naturklagenævnet, eller om de ikke skulle. Den debat vil jeg slet ikke gå ind i. Men jeg synes rent faktisk, at det stadig væk er vigtigt – uanset hvordan man skærer det her til, vil der stadig væk være skønssager – at man også sikrer, at almene og samfundsmæssige interesser indgår i den samlede vurdering, der også kan være i tilfælde af, at det er skønssager. Og der kan man jo sige, at der eksempelvis kun-

ne være personer, som var udpeget af de politiske partier, som de er i dag. De har da i hvert fald – forhåbentlig – nogle kompetencer på det område; det er jo ikke altid sikkert.

Men under alle omstændigheder synes vi rent faktisk, at det her er en meget vigtig diskussion, og det er en rigtig diskussion, da vi også herinde til enhver tid skal se, hvad det er, vi kan gøre bedre. Derfor vil vi gerne bakke op om det radikale forslag, sådan at vi får et gennearbejdet udgangspunkt for kommende drøftelser om den kommende klagenævnstruktur.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er så Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jørn Dohrmann.

Jørn Dohrmann (DF):

Dansk Folkeparti synes jo selvfølgelig også, at det her område skal følges tæt, og det gør vi jo så også hermed, når vi får de her sager i salen.

Vi må så også sige, at vi synes, det er lidt mærkeligt, at vi allerede på nuværende tidspunkt så kort tid efter en kommunalreform får forslaget her om, at man nu så vil lave klagesystemet om på natur- og miljøområdet. Vi skal her tænke på, at den nye organisation jo faktisk først er trådt i kraft her i 2007.

Men som det også er oplyst, har ministeren jo egentlig givet til kende, at man vil følge det her område meget nøje. Men det er klart, som vi ser det fra Dansk Folkepartis side, at folketingsmedlemmerne jo selvfølgelig også er kompetente til at sidde i et naturklagenævn, hvor det er, at man selvfølgelig har til opgave at sige, hvad det egentlig var, Folketinget mente med den lov, idet det jo meget hviler på skøn, som også mange har været inde og tale om her under behandlingen. Og derfor må vi jo sige, at det er meget nyttigt, som vi ser det, at både forhenværende folketingsmedlemmer og nuværende folketingsmedlemmer sidder i de her nævn for netop at kunne fortælle, hvad det egentlig var, man besluttede, på hvilken baggrund, og den slags ting.

Så vi mener, hvis vi skal være helt konkrete i sagen her, at det er for tidligt at komme med ændringsforslag på nuværende tidspunkt, inden vi egentlig har set, hvordan de nye klagenævn har fungeret, og derfor mener vi, det er vigtigt, at vi lige samler nogle erfaringer og så tager debatten på et senere tidspunkt.

Så vi er ikke parate til at lave systemet om på nuværende tidspunkt, men det er klart, at hvis der skulle vise sig at være nogle virkelig uhen-

sigtsmæssige forhold, som gør sig gældende, vil vi selvfølgelig kigge på det. Men vi mener, at det er for tidligt på nuværende tidspunkt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en enkelt kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg ved, at hr. Jørn Dohrmann faktisk fulgte den her debat relativt tæt, da vi kørte debatten også op til den høring, der blev afholdt i sin tid. Og jeg vil derfor spørge, hvad det er, der gør, at man fra Dansk Folkepartis side så at sige ikke er i stand til at skabe et bedre grundlag for nogle mere klare beslutninger på området end ved blot at henvise til, at der nu er lavet en kommunalreform, og at man nu må vente osv. osv.

For jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti, fordi man fulgte det så tæt dengang, er opmærksom på, at både miljøprofessorer, juras eksperter på området, folk fra Dansk Industri og Dansk Landbrug alle sammen efterspurgte en gennemgribende reform, ikke, at man blot lappede lidt på det, som det skete på det tidspunkt, men de sagde tværtimod: Vi har brug for at få kigget på det her i en sammenhæng, vi har brug for at få det reformeret.

Altså, hvad er det, disse udmærkede og brave mennesker tager fejl i?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen vi ved jo ikke på nuværende tidspunkt, om de har taget fejl. Det, der er vigtigt her, er jo, om man, som hr. Johs. Poulsen udtrykker det, laver lappeløsninger. Altså, det finder vi ikke at vi har lavet. Vi har syntes, at vi har lavet det, der skulle til af ændringer på nuværende tidspunkt.

Kl. 15.00

Det kan godt være, at det på et senere tidspunkt viser sig, at det ikke er godt nok, eller at der kommer nogle nye oplysninger, som gør, at vi skal ændre det, men vi er overbevist om, at det, vi besluttede dengang, også er godt. Derfor mener vi også, at det skal have en vis tid til ligestem at virke, og så kan vi se på, når vi kommer lidt længere hen, om der har været nogen ulemper. Vi skal lige tænke på, at folk jo ikke engang er kommet på plads endnu, faktisk er der måske nogle, der ikke engang har fået deres eget kontor endnu, og alligevel vil man ændre det hele en gang til på nuværende tidspunkt. Der mener vi, at kæden hopper lidt af. Man skal lige give

dem den tid, der skal til, og så tager vi beslutningen om, hvad der skal ske.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det hr. Johs. Poulsen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det, de forskellige folk, som jeg nævnte før, forholdt sig til, var jo klagesystemet, som vi kender det nu, altså også efter kommunalreformen. De vidste jo godt, hvad der tegnede sig, og noget af det var jo allerede vedtaget. Så det, de har forholdt sig til, var jo præcis den måde, det fungerer på nu, og det er der, hvor de har sagt, at det er helt uholdbart, og at der skal en reform til, og de havde også en række bud på det; i et i nogle sammenhænge i øvrigt helt usædvanligt fællesskab kom folk med bud på, at det her skal laves om.

Og som ministeren allerede har sagt i sin indledning, er beslutningsforslaget jo ikke et voldsomt og omkalfatrende forslag, det er jo tværtimod et meget forsigtigt forslag, der sådan set bare siger: Skulle vi ikke nedsætte en arbejdsgruppe, som kunne komme med et bud på, hvordan det her bedst kan gribes an? Der er selvfølgelig alligevel en pointe i det, og pointen er jo, at vi fra radikal side tror, det er klogt at nedsætte en sådan arbejdsgruppe, fordi den vil kunne inkorporere de forskellige synspunkter og interesser, der er udefra, i det forberedende arbejde.

Hvis det foregår på den måde, der nu er skitseret, så lægger man jo op til, at det er ét ministerium, eventuelt flere ministerier, som skal komme med et udspil, og der vil jeg da tro, at den førstnævnte fremgangsmåde egentlig ville være en, der normalt lå bedre til Dansk Folkeparti, altså at man inddrog folk udefra i den forberedende fase.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg må jo bare sige til hr. Johs. Poulsen, at de folk, som vi hørte fra, før vi vedtog loven sidste år, har jeg ikke hørt fra siden. Jeg går også ud fra, at de, hvis det var, at der havde været de store problemer, som de selv havde forudset, så nok havde henvendt sig igen. Det er ét punkt; det kunne jo være ganske interessant, hvis de havde sendt noget til os, til mig.

Derfor må jeg sige, at det jo godt kan være, at man så også som politiker har haft nogle synspunkter i forbindelse med nogle love, der er blevet indført, om, at det ikke er godt nok, og at man vil have nogle ændringer, og hvor det så viser sig, at de problemer, som man selv ville have taget højde for med de ændringer, alligevel ikke er fremkommet, som man egentlig troede de ville.

Så derfor er vi nødt til at sige, at vi lige skal samle nogle erfaringer, og så må de folk jo altså også lige gøre sig den ulejlighed og sige, at de stadig væk står ved, at de vil have nogle ændringer.

Men jeg har altså ikke hørt fra dem siden, og derfor må jeg også sige, at jeg så ikke tror på, at det er lige nu, vi skal gøre det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, dette er endnu et beslutningsforslag, hvor oppositionen peger på, at det går for langsomt. Det vil jeg naturligvis afvise, og Det Konservative Folkeparti afviser også beslutningsforslaget i sin helhed.

Beslutningsforslaget opfordrer jo til, at der nedsættes en arbejdsgruppe, som det har været sagt nogle gange, og det sker på baggrund af debatten i forbindelse med ændringer af klagenævns og klagebestemmelser, sådan som vi gennemførte det for ca. 1 år siden, og i forbindelse med den efterfølgende høring. Og det er da rigtigt, at den efterfølgende høring satte et stort spørgsmålstejn ved, om den nuværende indretning af klagesystemet er hensigtsmæssig, og der var en del debat på det tidspunkt. Man kan sige, at for klageren er det at klage på miljøområdet en kafkask proces, hvor der altså indgår en række elementer, som det kan være vanskeligt at overskue for den enkelte.

Men hvad kan det være fornuftigt at justere? Det kan vi først svare på, når de ændringer, der er gennemført, har vist, hvordan systemet kommer til at fungere fremover. I forbindelse med kommunalreformen er der overført et stort antal sager fra Miljøstyrelsen til Miljøklagenævnet, og i forbindelse med husdyrlovene er Miljøklagenævnet jo indsat som klageinstans på det område. Først når effekten af det viser sig, ja, så står vi i en situation, hvor vi kan vurdere, om der er behov for yderligere ændringer.

Så fremhæves det, at der sidder folketingspolitikere i Naturklagenævnet. Der skal jeg bare erindre om, at Naturklagenævnet jo er et traditionelt organ, der kommer tilbage fra det gamle Overfredningsnævns, og der var der et samarbejde mellem de lokale politikere og folketingspolitikkerne, som skulle formidle kontakten til de lodsejere, som var omfattet af de store fredningssager. Så der er altså en historisk begrundelse for, hvorfor Naturklagenævnet ser ud, som det gør.

Kl. 15.05

Det er derfor for tidligt at foretage ændringer, som den tidligere ordfører fra Dansk Folkeparti også var inde på, og derfor synes jeg, vi skal vente og se det her mere i det lys, at oppositionen naturligvis er utålmodig efter, at der skal ske ændringer, og det forstår jeg godt, men vi som regeringsordførere må jo sige: Lad os nu lige se, hvordan de ændringer, vi har sat i værk, fungerer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er to korte bemærkninger, først er det hr. Johs. Poulsen.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Hr. Wedell-Neergaard er jo efter min opfattelse en mand, der ud over at beskæftige sig med, hvordan man praktisk kan lave god lovgivning, som er til gavn for det her land, også en gang imellem forholder sig til nogle mere principielle problemstillinger. Og jeg er sådan set enig i udsagnet om, at man kan have haft – og måske altså også fortsat i et vist omfang kan have – den oplevelse af vores klagesystemer, når man ser dem under et, at de har sådan en kafkask karakter, jeg tror, det var det udtryk, ordføreren brugte.

Men jeg vil godt spørge: Er hr. Christian Wedell-Neergaard derfor ikke også enig med mig i – og det var så det principielle, jeg også vendte med ministeren – at det er meget, meget vigtigt, at vi får lavet en reform, så vi får løst problemerne med magtens tredeling og det, at det er politisk motiverede afgørelser, som foretages i nogle situationer? For det er det jo. Er hr. Wedell-Neergaard ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg synes, at vi her i Folketinget skal skelne mellem den lovgivende og den dømmende magt,

altså, det forhold, at vi er lovgivere som folketingspolitikere, at det er os, der laver lovene og reglerne, og så skal vi jo naturligvis ikke i alt for vidt omfang deltage i at føre de regler ud i livet og være den udøvende magt. Og derfor er der en vis rigtighed i udsagnet fra hr. Johs. Poulsen om, at det virker som et levn fra tidligere, at der sidder folketingspolitikere i Naturklagenævnet. Men jeg siger jo også, at det havde en historisk begrundelse, og derfor mener jeg godt, at det kan fortsætte lidt endnu, indtil vi får overblik over, hvad der sker, hvad det er for nogle sager, der bliver tilbage i Naturklagenævnet, når den her reform er gennemført, og så må vi se, om der på det tidspunkt så er behov for en egentlig klagerreform.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Johs. Poulsen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det var en lille smule svært at forstå svaret, altså, om det skulle forstås sådan, at der er behov for en reform af det her, fordi det er et problem i forhold til magtens tredeling, at man har den der sammenblanding. Jeg forstod godt, at der var nogle hensyn, som man ønsker at tage fra Det Konservative Folkepartis side, der gør, at man skal vende det en lille smule, men det har jo dog trods alt en værdi, hvis Det Konservative Folkeparti her i dag ville sige: Vi skal opretholde magtens tredeling, og derfor kan der ikke sidde lovgivere i vores dømmende organer. Hvis vi kan få et klart udsagn om det, så mener jeg, at vi har opnået noget i dag.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det vil jo være vanskeligt at afvise, at hr. Johs. Poulsen har fat i en pointe med det, hr. Johs. Poulsen siger.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sådan set bare gerne spørge hr. Christian Wedell-Neergaard, om han har fået nogen henvendelser fra de her parter, som jeg kan forstå åbenbart har henvendt sig til hr. Johs. Poulsen, for jeg har ikke fået de spørgsmål, og så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Christian Wedell-Neergaard: Har du modtaget de her spørgsmåle?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld er det ikke tilladt med direkte tiltale.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan sige til hr. Jørn Dohrmann, at det har jeg ikke; jeg har ikke fået henvendelser. Men jeg husker jo debatten, og der var ganske stor debat, da vi vedtog forslaget, og derfor kan man sige, at her bliver debatten altså holdt ved lige, og det synes jeg der er noget hensigtsmæssigt i.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Det er jo rigtigt, som det er fremført af andre ordførere, at en del af grunden til, at det her forslag er på banen, er den diskussion, vi havde, da Naturklagenævnet blev ændret. Og jeg skal lige opholde mig lidt ved den situation, for det blev jo fremført af både Venstres og Dansk Folkepartis ordførere, som om at nu er der virkelig sket noget rigtig klogt og begavet her i Folketinget, for når Naturklagenævnet skal afgøre sine skønssager, så er det godt, at man kan stemme, som om man sad Folketinget. Det var det, hr. Jørn Dohrmann sagde. Det er jo helt hen i vejret.

Kl. 15.10

Så siger hr. Jørn Dohrmann, at der ikke er nogen, der har ringet til ham om det siden eller sendt et brev eller sådan noget. Man skal jo beholde sit gode humør herinde og noget humoristisk sans, men det illustrerer jo, at i hvert fald Dansk Folkeparti overhovedet ikke kan tage den diskussion, som ligger her, alvorligt.

Er det hensigtsmæssigt, at vi har politikere, og at de politikere absolut skal afspejle Folketingets flertal, til at afgøre skønssager i Naturklagenævnet? Jeg mener faktisk, det er noget af en skændsel, at vi har det system, og at det skal afskaffes, og det kunne sådan et forslag, som Det Radikale Venstre her har fremsat om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal forberede sådan en ændring af klagesystemet, jo passende tage fat på.

Jeg vil så sige til Det Konservative Folkepartis ordfører, at det jo er rart at høre, at Det Konservative Folkeparti ikke er med på samme galej som Venstre og Dansk Folkeparti her, og at man godt kan se, at der her faktisk er et problem. Jeg

mener, at det er blevet et megaproblem med den ændring af lovgivningen, som blev lavet af regeringen og Dansk Folkeparti sidste år.

Desuden vil jeg da heller ikke skjule, at hele tanken om at sammenlægge nævnene, som også er beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og dermed få, hvad skal vi sige, styrket også den faglige side i klagesystemet og dermed også få en mulighed for, at de grønne organisationer kan blive draget tættere ind i hele systemet, er noget, som jeg vil støtte. Vi har brug for at få et mere enstrengt og simpelt system, også i lyset af, at alle jo regner med, at der bliver flere klagesager, i hvert fald i begyndelsen af den her periode med kommunalreformen.

Så jeg synes egentlig, det bare handler om at gå i gang med det her. Vi støtter forslaget helt hjertet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste og sidste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at det her beslutningsforslag er blevet til i en proces, som startede i forbindelse med kommunalreformen og nogle af de deraf følgende ændringer i sammensætningen i Naturklagenævnet – eller rettere sagt nogle ændringer, som blev gennemført i Naturklagenævnets sammensætning, fordi man ønskede at sikre sig, at det politiske flertal i Folketinget også var til stede dér. Det er jo sådan noget, man kan være nødt til; når man ikke kan klare sig med upræcise lovbestemmelser og ministerbeføjelser, så er det selvfølgelig også vigtigt at have styr på, at det bliver den politisk korrekte afgørelse, der sker i et klagenævn. Det var selvfølgelig i sig selv en skandale og gav så bl.a. anledning til, at der blev holdt en høring om hele det her med klagestrukturen på miljøområdet, en høring, som jo ret entydigt pegede i retning af, at der var brug for en række ændringer.

Ud fra det finder Enhedslisten faktisk, at det radikale forslag er et fornuftigt forslag. Der er stærkt brug for en faglig oprustning i klagenævnene, ikke mindst på baggrund af strukturreformen, der betyder, at de tunge, faglige sekretariater i amterne er splittet op, og at mange medarbejdere i kommunerne sidder alene med en ganske lille faglig sparring i dagligdagen.

De nye kommuner har overtaget hovedparten af sagsbehandlingen på natur- og miljøområdet, men ikke den nødvendige faglige eksper-

tise, og det kan derfor forventes, at kommunernes sagsbehandling på grund af manglende biologisk ekspertise vil give anledning til et antal tvivlsomme afgørelser og dermed et langt større antal klagesager end tidligere. Det er derfor vigtigt, at de nye nævn får tilført en betydelig faglig biologisk-miljømæssig ekspertise, der har både nationalt og internationalt udsyn. Disse eksperter bør udvælges, så det sikres, at der i nævnet sidder eksperter med bred og lang erfaring fra at arbejde i feltet. Derved sikres også større respekt om afgørelser.

Et væsentligt element i Det Radikale Venstres beslutningsforslag er problemerne om den politiske repræsentation, som jo helt oplagt giver en sammenblanding af lovgivende, udøvende og dømmende magt; og at den blanding ikke bare er betænkelig, men er forkastelig, er jo helt rigtigt.

Kl. 15.15

På den anden side er der den enkelte ting, vi godt vil bemærke til det, og det er, at vi ikke tror, at det er et columbusæg bare at ændre nævnets sammensætning, selv om vi er enige i, at man skal gøre det.

Vi tror også, man bliver nødt til at have fat i en på mange områder uklar og uforståelig lovgivning – vi behandler jo for tiden en implementering af forskellige EU-direktiver, der i hvert fald ikke gør sagerne enklere på det her område. Det er altså et spørgsmål om uklar lovgivning og manglende ministerbeføjelser. På den baggrund er det vel, at man har valgt at sige, at når man har uklar lovgivning og manglende ministerbeføjelser, skal man også have en politisk repræsentation i klageorganerne.

Men der skal altså ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten ønsker at ændre denne sammensætning sådan, at vi får en adskillelse af den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Vi mener bare, at man også bliver nødt til at prøve at se på, hvordan vores lovgivning er skruet sammen.

Når vi skal til at kigge på klagenævnene, vil det være oplagt at gå videre med en modernisering af klagesystemet, så alle danske borgere har mulighed for at klage over afgørelser. Det nuværende system, hvor det kun er visse personkredse, der kan klage over en afgørelse på natur- og miljøområdet, er ikke hensigtsmæssigt. Typisk er det lodsejere, naboer og visse organisationer, der har klageret.

Den danske natur og det danske miljø bør efter Enhedslistens opfattelse betragtes som et fæl-

les gode for alle landets indbyggere, hvor det bliver muligt for alle landets indbyggere at klage over afgørelser, der har betydning for det fælles miljø og den fælles natur.

Med en ændring af klagenævnene vil det samtidig være rimeligt at sløjfe det gebyr på 500 kr., som skal indbetales for at få behandlet en klage. Denne betaling blev indført af den forrige miljøminister, formentlig for at begrænse antallet af klager. Med den forringelse af sagsbehandlingen i kommunerne, der er forventelig fremover, er det urimeligt at opretholde den betaling. At få et velfungerende fagligt klagenævn er en del af den service, man som borger må forvente stilles til rådighed via skattebetalingen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil gerne have lov at sige tak til samtlige Folketingets partier for input til en debat, som vi synes er vigtig, fordi den har både nogle praktiske elementer i sig, som handler om, at vi kan gøre tingene bedre på en række områder, og nogle principielle elementer i sig, som i alt fald forhåbentlig må give anledning til, at det kan bruges som en slags input i den videre proces, der under en eller anden form, kan vi høre fra alle sider, under alle omstændigheder kommer på et tidspunkt. Så tak for den del af det.

Der er jo selvfølgelig først og fremmest grund til at takke Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, fordi man helt entydigt har sagt, at det her bør der arbejdes videre med, og at der også bør nedsættes en sådan arbejdsgruppe, der med de indfaldsvinkler, der har været nævnt, kan komme med et bud på, hvordan der kan opnås en række fordele i et fremtidigt klagesystem i forhold til den forvirring, uoverskuelighed og inkonsekvens, som hersker i det nuværende klagesystem. Så det vil jeg gerne have lov til at sige tak for en så utvetydig opbakning til.

Der kom fra Enhedslisten også nogle yderligere bemærkninger om, at man i en sådan proces jo kunne tænke sig en række andre forbedringer, som ikke har været så meget inde i debatten endnu, og det vælger jeg netop at tage som bemærkninger, som jeg synes, man bør tage med, uanset hvordan processen bliver fremover.

Jeg vil sådan set også godt sige tak til den konservative ordfører, som jo på vanlig vis i alt fald vælger at lytte til argumenter – ikke nød-

vendigvis rette sig efter dem, det ville selvfølgelig være dejligt, hvis det skete lidt tiere, men dog lytte – forstået på den måde, at der jo fra konservativ side klart blev sagt, at der var en pointe i alt fald på de principielle dele her, og det kommer vi til at forholde os til. Det tager vi også som et tilsagn om, at i den proces, som måtte komme – og det kommer jeg tilbage til, når miljøministeren skal spille ud – er det vel svært at sidde overhørig, at så mange siger, at den her principielle problemstilling skal der så nok også rettes op på. Så i den forstand er det i alt fald sådan, at det vel derfor et eller andet sted tegner holdningen hos flertallet i det nuværende Folketing.

Så forstår jeg på Dansk Folkeparti, at der er det egentlig først og fremmest nødvendigt, at Dansk Folkeparti får nogle nye henvendelser i sagen, således at man kan se, at det er et problem. Det tror jeg da bestemt er muligt at få, for hvis det er det, der skal til, så kan man måske endda også indrullere Dansk Folkeparti i en reform af området, når vi kommer senere hen på året.

Tilbage er der vel så egentlig kun Venstre, som et eller andet sted vel også var dem, som var hovedbannerførere i at få lavet de småændringer, der gav anledning til, at man fik sammensat Naturklagenævnet endnu dårligere fremover, end det var hidtil, nu på en måde, så det skulle afspejle Folketingets til enhver tid herskende flertal. Det var udtryk for sådan en almindelig magttankegang, som man der ville demonstrere, og som man også kom igennem med, men som jo ikke desto mindre må synes næsten at være ubehagelig i sammenhængen.

Kl. 15.20

Det beskæftigede man sig jo faktisk også en del med på den høring om emnet, som vi afholdt i Miljø- og Planlægningsudvalget, og der blev fra alle eksperter sagt, at det der forhold til magtens tredeling blev man nødt til at tage op, ikke mindst i lyset af at man jo i Folketinget ville forstærke, kan man sige, den politiske indblanding mulighed direkte for Folketinget.

I den sammenhæng er det også værd at sige til Venstre – og det er først og fremmest Venstre, som har været inde på at sige, at det jo var dejligt, at man kunne stemme sig til, hvem der havde ret i sådan en juridisk instans – at i en række af de her nævn og også i Naturklagenævnet, som det er sammensat i dag, er det faktisk sådan, at hovedparten af de sager, som ligger i Naturklagenævnet, er lokalplaner og andre retslige spørgsmål, hvor nævnet alene skal vurdere, om

kommunen er gået ud over lovens bemyndigelse:

Det er altså en afgørelse, som ikke er skønspræget, og derfor burde der naturligvis være fravær af politiske hensyn, men der kan jeg forstå, at Venstre et eller andet sted mener, at man bare kan stemme om, hvordan loven skal forstås i klagenævnet. Det er absolut betænkeligt, og derfor er det godt, at man også fra det andet regeringsparti har hørt anderledes toner her i debatten.

Til sidst vil jeg sige en lille smule om den proces, som vi fra radikal side ser tegne sig. Jeg er selvfølgelig klar over, at der ikke som følge af det her beslutningsforslag bliver nedsat en arbejdsgruppe, som kommer til at beskæftige sig med det på den her side af sommerferien. Jeg har forstået, at ministeren henholder sig til det brev, hun tidligere har skrevet til mig og andre om, at hun ville komme med et udspil i slutningen af 2007, og det udspil må vi jo så vente på.

Men jeg vil godt gøre opmærksom på i forhold til den proces, at også det jo var noget, vi diskuterede på høringen i sin tid, og det blev jo lagt frem for en af miljøprofessorerne, at man kunne forestille sig forskellige scenarier, når man så på, hvad en reformproces kunne indebære, og der blev netop sagt, at i den allermost ideelle version ville man få en reform, som reformerede hele klagesystemet, men som i og for sig samtidig tog stilling til en løsning af den modstridende lovgivning, der er, altså det, hr. Per Clausen også var inde på, nemlig at der er modstrid i lovgivningen på en række områder og det selvfølgelig ville være naturligt, at man fik løst det også.

Den ene af eksperterne pegede jo faktisk på, at i det, der var i den allermost ideelle version, ville det kunne lade sig gøre. Men de var dog også realistiske alle sammen, da de sagde, at det måske er meget, meget ideelt at forestille sig, at det kan lade sig gøre på én gang, eller måske endda at det kan lade sig gøre, og derfor blev der jo sagt på høringen i sin tid, at i den mest realistiske version må man forvente, at man kan lave en reform, der begrænser klageadgangen ud fra krav om legitimation, uafhængighed, saglighed, gennemsigtighed og en enkel klageadgang og så altså den her tredeling af magten, og at det er det, der må være tilgangen.

Men jeg bliver så også nødt til at nævne over for ministeren især, at det, der jo også blev sagt, var, at det så var det, man håbede var den realistiske version i en reform, men der var også en

frygtet version. Den frygtede version var den, hvor man overlod udspillet omkring reformarbejdet til ministeriet, hvorefter omdrejningspunktet ville blive det, man kunne kalde de institutionelle interesser, hvor bestræbelserne typisk går på at begrænse ændringerne mest muligt, fordi det er upraktisk af hensyn til at opretholde forskellige balancer en hel masse forskellige steder.

Jeg siger så med et lille smil på læben til ministeren, når hun jo har sagt, hun vil komme med et udspil: Lad det nu ikke blive på den måde, det så foregår, fordi det ville være meget uheldigt, hvis det i virkeligheden blot bliver et udspil, som mere afvejer nogle interesser, der ligger i forskellige ministerier, systemer og institutioner, end det afspejler det ønske, som jeg trods alt må sige har tegnet sig i folketingsdebatten her, selv om der ikke umiddelbart er et flertal for beslutningsforslaget, men som man alligevel trods alt må sige har tegnet sig i debatten her.

Lad det nu være bærende for det udspil, som måtte komme, og så vil jeg lægge op til, at vi i Miljøudvalget muligvis kan lave en beretning i samme ånd og tone, som vi så kan henvende os til miljøministeren om og forhåbentlig dér kan sige nogenlunde det samme.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 15.25

Den næste sag på dagsordenen var:

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 144:

Forslag til folketingsbeslutning om mindst ét årligt uvarslet kommunalt tilsyn med husdyrbrug.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(FremSAT 30/3 2007).